

24. April 2026

# Forældelse – Udvalgte problemstillinger og nyere domme

# Afbrydelse af forældelsesfristen

**FL § 15:** Når SKV udtrykkeligt eller ved sin handlemåde erkender **forpligtelsen** (et erstatningskrav af en bestemt størrelse).

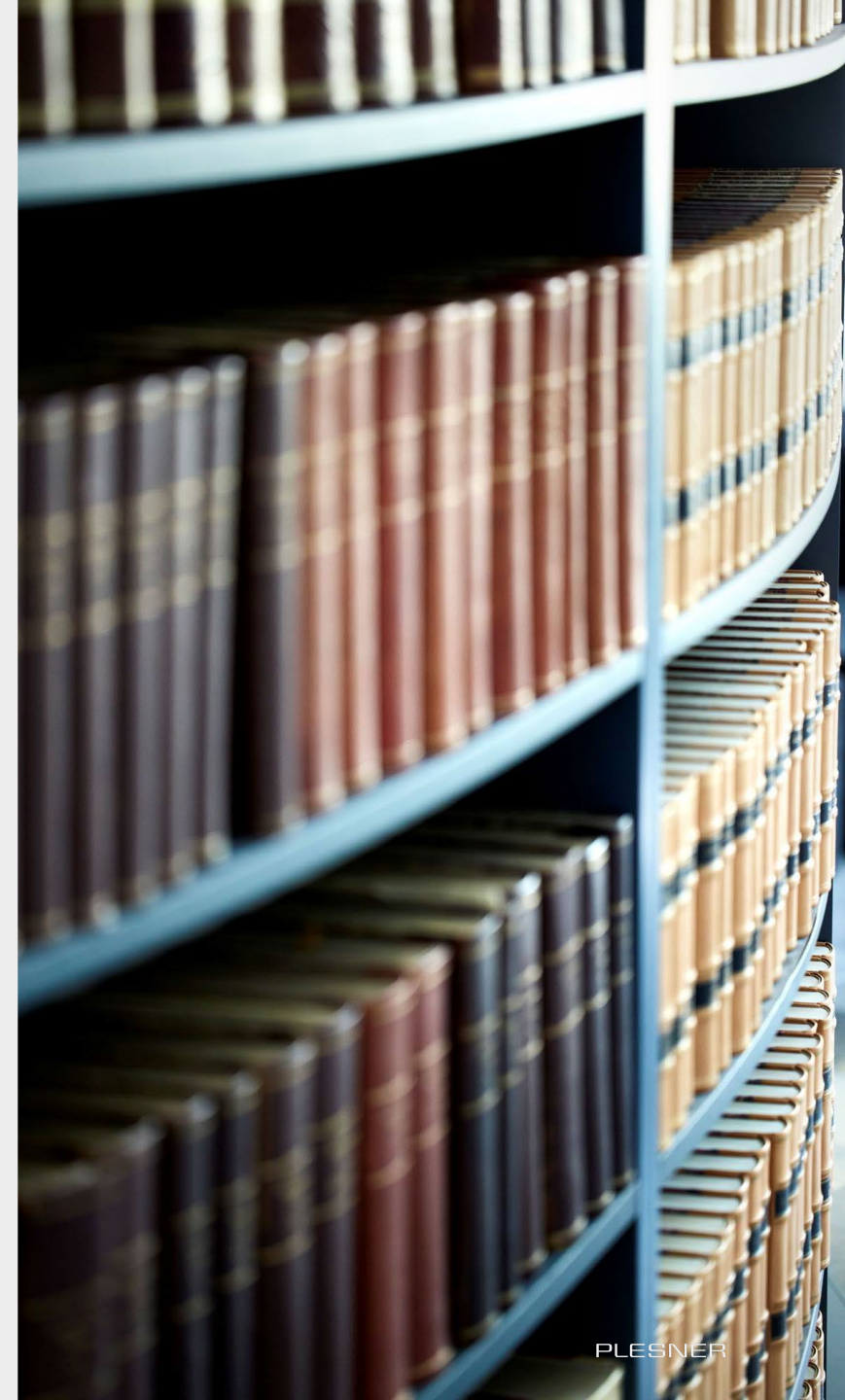
Anerkendelse af erstatningspligt / ansvar er ikke nok til at afbryde forældelsen:

U.2016.1746Ø: Generel anerkendelse af erstatningspligt med forbehold vedrørende erstatningens størrelse afbrød ikke forældelse.

U.2013.2608H: Anerkendelse af erstatningspligt og tilbud om et forlig afbrød ikke forældelsen, selvom forligstilbud indeholdt en specifikation af hvad forsikringselskabet var villig til at betale i S&S og VM.

FED 2004.2203Ø: Anerkendelse af erstatningspligt i relation til en arbejdsgivers regreskrav for sygeløn afbrød ikke forældelse, da der var uenighed om størrelsen af kravet.

U.1994.593Ø: Anerkendelse af ansvar, men med tilkendegivelse af, at en endelig stillingtagen til kravet måtte forudsætte, at tabet var gjort op, så spørgsmålet om årsagssammenhæng og adækvans kunne vurderes var ikke en erkendelse af forpligtelsen: Afbrød ikke forældelsen.



# Afbrydelse af forældelsesfristen

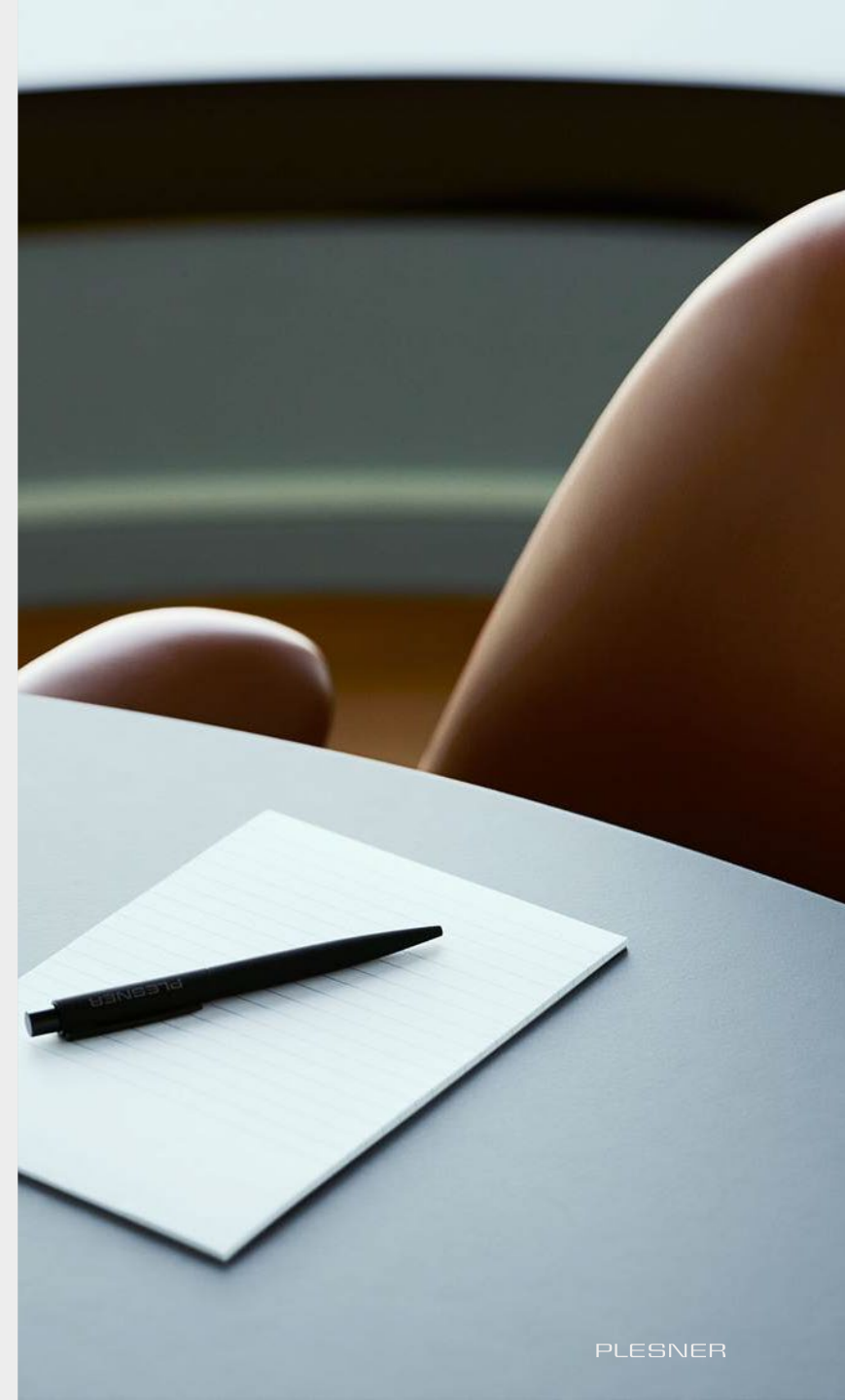
Anerkendelse af ansvar og udbetaling af en del af erstatning afbryder ikke forældelse for yderligere krav:

FED 2003.3065Ø: Betaling af aconto erstatning afbrød ikke forældelse for yderligere krav.

**FL § 16, stk. 1:** Retlige skridt

Forældelsen afbrydes, når SKL foretager retslige skridt mod SKV med henblik på at erhverve dom, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, **og** forfølger disse skridt inden for rimelig tid.

2 krav: Sagsanlæg og forfølges inden rimelig tid.



# Afbrydelse af forældelsesfristen

**FL § 16:** Forældelsesfristen afbrydes:

- § 16, stk. 2, nr. 1: Ved indlevering af stævning: Fra indleveringen.
- § 16, stk. 2, nr. 2: Ved forhøjelse af påstand: Fra nedlæggelse af den forhøjede påstand.

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav.

**Udgangspunkt: Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav afbryder ikke forældelsesfristen.**

**Se dog:**

**U.2001.317H;**

Stævning om erstatningskrav på kr. 10.000 mod revisor i Nordisk Fjer.

Det anføres i stævningen, at sagen angår erstatning for tab, der er lidt ved investering i 1987-89 i aktier eller konvertible obligationer i Nordisk Fjer og/eller undladt salg af sådanne aktier eller obligationer og at sagsøgte har handlet ansvarspådragende.

Påstand senere forhøjet til kr. 510.000.

Højesteret:

Det fremgår **med tilstrækkelig bestemthed** af stævningen, **hvilke fordringer** sagen angår og den omstændighed at sagsøgerne ikke havde opgjort deres individuelle krav, men havde gjort deres fordringer gældende inden for en fælles påstand og foreløbigt begrænsede påstanden til kr. 10.000 kan ikke frakende sagsanlægget fristafbrydende virkning.

**PAS PÅ !!!!**

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav.

**Og:**

**U2013.2608H:**

I stævning blev der nedlagt påstand om betaling af 50.000 kr.

Sagsfremstilling / anbringender i stævningen:

”Da sagsøgte ikke har villet anerkende sin erstatningspligt for så vidt angår tabt arbejdsfortjeneste er nærværende sagsanlæg nødvendiggjort. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at dennes krav på svie- og smertegodtgørelse, mén godtgørelse samt erhvervsevnetab og helbredelsesudgifter samt advokatsalær er betydeligt højere end anerkendt i sagsøgtes skrivelse af 29. september 2003.

Da sagsøgte ydermere på nuværende tidspunkt har gjort gældende, at sagsøgerens krav måtte være forældet har nærværende sagsanlæg tillige været nødvendiggjort.

Det forbeholdes at forhøje påstanden, når der foreligger en udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, samt når der eventuelt foreligger svar på stillede spørgsmål til Retslægerådet.”

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav.

## Højesteret:

”Efter Højesterets opfattelse afbrød A forældelsen rettidigt i forhold til den endelige påstand om betaling af 1.024.339,01, idet han anlagde sag den 11. februar 2004, dvs. mindre end tre måneder efter at forhandlingerne mellem parterne var afsluttet.

Dette gælder selvom den oprindelige påstand alene lød på betaling af 50.000 kr., idet **det fremgår af stævningen, hvilken fordring sagen angår.**”



# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav.

## U 2021.600H

August **2009**: A var udsat for en arbejdsulykke hos B.

13. juni **2012**: Stævning med påstand om bl.a. erstatning for tabt arbejdsfortjeneste som følge af arbejdsulykken på ca. kr. 530.000.

Kravet på tabt arbejdsfortjeneste var i stævningen opgjort for perioden indtil udgangen af januar 2012, og A tog forbehold for en senere forhøjelse af påstanden.

Ved byrettens deldom af 28. oktober 2014, som blev stadfæstet af landsretten den 7. januar 2016, blev B dømt til at betale påstandsbeløbet på ca. 530.000 kr.

Efter landsrettens dom blev sagen i byretten løbende udsat på A's fremsættelse af yderligere krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Processkrift af 13. september **2017**: Påstand om, at B skulle betale yderligere ca. 1,6 mio. kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for perioden fra den 1. februar 2012 til den 1. april 2017.

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav

## Højesteret:

Forældelsesfristen for kravet var 5 år, jf. ASL § 36, stk. 2, jf. stk. 3.

Forældelsesfristen skulle regnes fra skadens indtræden, jf. FL § 2, stk. 1, jf. stk. 4.

Sagsanlægget den 13. juni 2012 havde ikke alene fristafbrydende virkning for **det oprindelige betalingskrav**, men også for **det yderligere betalingskrav**, som der blev nedlagt påstand om senere under samme sag, jf. FL § 16, stk. 2, nr. 1 og nr. 2.

Støttes på **U.2001.317H**, hvor det "med tilstrækkelig bestemthed" fremgik af stævningen, hvilke fordringer sagen angik, hvorfor sagsanlægget blev tillagt fristafbrydende virkning for krav ud over 10.000 kr., selvom kravet i stævningen foreløbigt var begrænset til dette beløb.

Stævningen havde bevaret sin fristafbrydende virkning, idet A havde forfulgt sit krav inden for rimelig tid.

Støttes også på **U2013.2608H**, hvor stævningen havde afbrudt forældelsen også for så vidt angår et betalingskrav ud over beløbet i stævningen, idet det fremgik af stævningen, hvilken fordring sagen angik.

"Betalingskravet på 1.605.718 angår som nævnt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste som følge af arbejdsulykken den 13. august 2009 og **dermed det samme forhold**, som ligger til grund for betalingskravet på kr. 532.523,67 kr. i stævningen. **Begge krav angår således erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i anledning af ulykken, men vedrører blot forskellige perioder.** Højesteret finder herefter, at sagsanlægget den 13. juni 2012 ikke alene har fristafbrydende virkning for det oprindelige betalingskrav, men også betalingskravet på 1.605.718 kr. "

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav

**FED 2026.23Ø: Generelt forbehold i stævning for poster som ikke var konkretiseret eller opgjort – afbrød ikke forældelse**

**29. december**

**2010:**

Færdselsuheldet: SKL påkørt af bus

**22. august 2014:**

Arbejdsskadestyrelsen afgav vejledende udtalelse:

VM 12%, EET 35%

(ikke indhentet under den verserende retssag)

**22. oktober 2019:**

Det anføres i replik, at man vil fremkomme med en opgørelse af de samlede krav, herunder VM og EET

**27. december 2013:**

Stævning vedrørende erstatning for **tabt arbejdsfortjeneste** for 2011 – 2012 - dvs. inden udløb af den 3 årige forældelsesfrist.

**"Der tages forbehold for omberegning og supplerende krav vedr. erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, særligt for perioden efter udgangen af 2012, ligesom alle øvrige krav forbeholdes."**

**11. september 2014:**

SKV afviste at udbetale godtgørelse for varigt mén og erstatning for erhvervsevnetab: Ikke årsagssammenhæng

**24. februar 2021:**

Påstand forhøjes med VM, EET og TAF frem til 22. august 2014

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav

**FED 2026.23Ø:**

- **Tabt arbejdsfortjeneste – Ikke forældet:**

## **Begrundelse:**

”For så vidt angår kravet for tabt arbejdsfortjeneste finder landsretten, at stævningen havde fristafbrydende virkning også for den senere forhøjede påstand, idet forhøjelsen angik **samme forhold som det oprindelige krav**, jf. forældelseslovens § 16, stk. 2 og UfR 2021.600H.

Landsretten finder endvidere, at kravet er forfulgt inden rimelig tid, jf. forældelseslovens § 16, stk. 1.

Kravet er derfor ikke forældet.”



# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav

FED 2026.23Ø:

- **Godtgørelse for varigt mén og erhvervsevnetab - Forældet:**

## **Begrundelse:**

”For så vidt angår kravene på godtgørelse for varigt mén og erstatning for erhvervsevnetab finder landsretten, at stævningen **uanset det generelle forbehold**, ikke i sig selv havde fristafbrydende virkning for disse krav, idet de **hverken** var **opgjort** eller **konkretiseret**.”

## **Hvornår var forældelsen dog afbrudt?**

SKV havde forud for sagsanlægget anerkendt erstatningsansvaret, og parterne havde i fællesskab indhentet en vejledende udtalelse fra AES om VM og EET: Herved var forældelsen af disse krav foreløbigt afbrudt, jf. U2015.2445 H

A havde herefter en rimelig frist til at forfølge kravene, da SKV afviste den vejledende udtalelse.

# Forbehold i stævning om at rejse yderligere erstatningskrav

## **FED 2026.23Ø:**

AES afgav vejledende udtalelse i sagen den 22. august 2014

SKV afviste ved brev af 11. september 2014 til A's advokat at udbetale VM og EET på baggrund af udtalelsen, idet SKV afviste årsagssammenhæng.

A's advokat reagerede ikke på dette brev.

Først ved replik af 22. oktober 2019 anførte A, at han fastholdt, at trafikulykken har forårsaget et varigt mén på 12% og et erhvervsevnetab på 35% og at han herefter ville fremkomme med en opgørelse af det samlede krav.

Ved processkrift af 24. februar 2021 forhøjede A herefter sit krav.

Da A således først fremsatte kravet mere end 5 år efter Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse var kravet forældet.

# Forældelse og forelæggelse for Retslægerådet

## FED 2026.23Ø:

”Det kan under disse omstændigheder ikke føre til et andet resultat, at der i mellemtiden verserede spørgsmål om årsagssammenhæng hvorunder parterne 3 gange forelagde sagen for Retslægerådet, at sagen fortsat var under forberedelse vedrørende kravet på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, eller at A under byrettens behandling af sagen har fulgt rettens anvisninger, herunder de fastsatte frister for sagens forberedelse.”

A havde gjort gældende:

”...at der under alle omstændigheder er indtrådt foreløbig afbrydelse i forbindelse med **den omfattende skønsforretning (hele 3 forelæggelser for Retslægerådet)**, hvoraf de seneste 2 i øvrigt er sket på sagsøgtes begæring.” – der var desuden henvist til princippet i FL § 21, stk. 4 (udenretligt syn og skøn).

”...at SKV ved passivitet har accepteret påstandsforhøjelsen afventede endelig afklaring i Retslægerådet vedrørende årsagssammenhæng (og dermed kravets eksistens.”



# Anerkendelsespåstande

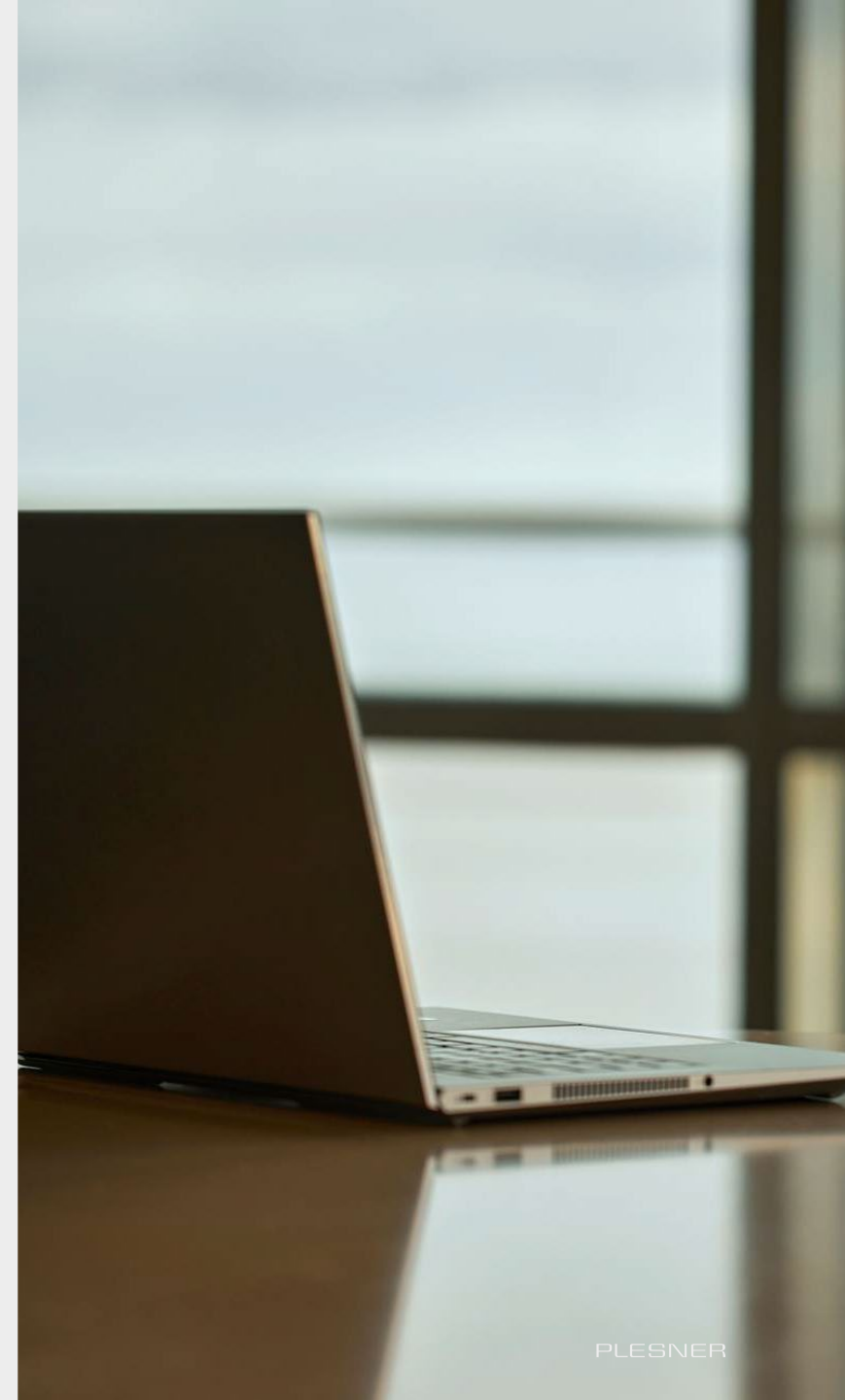
Anerkendelsespåstand: Afbryder ikke forældelsesfristen efter § 16.

Den fastslår ikke fordringens eksistens og størrelse.

Se derimod: forældelseslovens § 21, stk. 1:

”Er der inden forældelsesfristens udløb af eller mod fordringshaver (SKL) anlagt retssag om grundlaget for fordringen indtræder forældelse tidligst 1 år efter sagens endelige afgørelse.”

**Dvs. man har 1 år fra dommen om ansvar til at udtage stævning om selve erstatningskravet**



# Ankerkendelsespåstande:

## **FED 2024.195V:**

12. februar 2015: A blev påkørt af en palleløfter på et lager hos arbejdsgiver (X)

26. Maj 2021: A anlagde sag mod X med påstand om, at X skulle anerkende ansvaret for arbejdsulykken og betale godtgørelse for svie og smerte.

X afviste ansvaret og gjorde desuden gældende, at A's krav var forældet.

Landsretten fandt, at kravet på godtgørelse for svie og smerte var forældet.

Baggrunden for ankerkendelsespåstanden var A's eventuelle differencekrav på erhvervsevnetabserstatning efter EAL.

### Landsretten:

Der er endnu ikke truffet endelig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab i den sag, som A har rejst efter ASL.

Det er derfor uvist, om A vil få et differencekrav efter EAL.

Et differencekrav kan ifølge ASL § 77 først forfølges, når erstatningen i medfør af ASL er fastsat.

A's krav er dermed ikke forældet, jf. FL § 14 og U 2017.2583H.

Kan ikke føre til et andet resultat, at X – i modsætning til U2017.2583H – ikke havde anerkendt ansvaret.

# Anerkendelsespåstande

**Men hvad med retlig interesse ?**

## **U2024.3477V:**

Ikke retlig interesse i anerkendelsespåstand om ansvar for arbejdsulykke, da arbejdsgiveren havde dækket den ansattes aktuelle krav **og** da det ikke var sandsynliggjort, at den ansatte på et senere tidspunkt ville få andre krav.

Arbejdsskade den 29. november 2017.

Sagsanlæg den 6. juli 2023.

SKL havde siden raskmelding i 2019 arbejdet det samme antal timer og tjent det samme som før ulykken.

Bortset fra SKL's egen forklaring var der ikke oplysninger, der pegede på, at hun på et senere tidspunkt ville få et krav på tabt arbejdsfortjeneste eller erhvervsevnetabserstatning.

24. April 2026

# Del 2

Diverse domme om forældelse

PLESNER

# FED 2024.198V:

## **SKL's krav mod forsikringssselskab pga. kommunens refusionskrav ikke forældet.**

19/9 2016: Færdselsuheld.

1/7 2017 – 31/7 2021: SKL modtog kontanthjælp og TAF

23/7 2021: F anerkendte og ubetalte TAF (kontanthjælp var fratrukket)

29/9 2021: Kommunen traf afgørelse om tilbagebetaling af kontanthjælp

11/10 2021: SKL fremsætter krav mod F på supplerende TAF (pga tilbagebetaling af kontanthjælp).

11/10 2022: SKL og F aftaler suspension indtil 3 måneder efter afgørelse fra Ankestyrelsen.

3/11 2022: Ankestyrelsen: Kommunen skulle ikke genbehandle sagen

23/1 2023: Stævning.



# FED 2024.198V:

## Landsrettens tre afgørende præmisser

### *1. Påregnelighed og ingen endelig opgørelse i juli 2021*

F var som forsikringssselskab bekendt med aktivlovens § 94, og det var derfor påregneligt for F, at SKL efterfølgende ville kunne blive mødt med et krav fra kommunen om tilbagebetaling af kontanthjælp. Da kommunens krav er fakultativt og afhænger af en række faktorer (herunder hvilke perioder SKL var i praktikforløb), havde SKL ikke haft anledning til at tage højde herfor ved opgørelsen i juli 2021. Der var derfor ikke med bindende virkning for SKL gjort endeligt op med kravet for tabt arbejdsfortjeneste.

### *2. Forældelsesfristens startpunkt - forældelseslovens § 21, stk. 5*

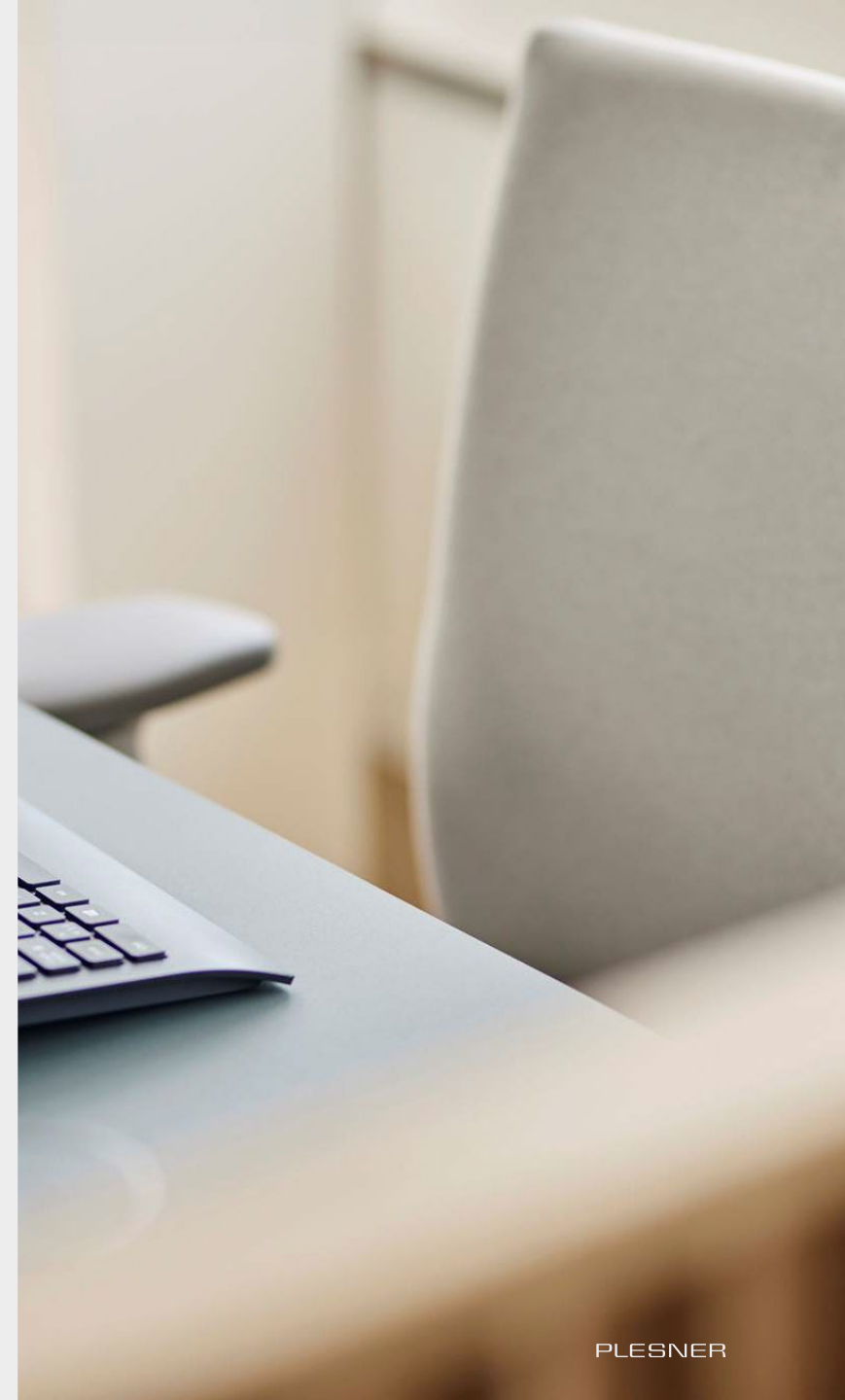
Kravet forældedes tidligst 1 år efter den 23. juli 2021 (afslutning af forhandlingerne om det oprindelige krav). SKL varslede sit supplerende krav allerede den 12. august 2021 og fremsatte det endeligt den 11. oktober 2021 - kravet var derfor ikke forældet ved fremsættelsen.

# FED 2024.198V:

## 3. Suspension ved parternes korrespondance og aftale

F tog forbehold for kravet og tilkendegav, at selskabet imødeså Ankestyrelsens afgørelse. SKL havde derfor rimelig anledning til at afvente F's endelige stillingtagen.

Da parterne den 11. oktober 2022 suspenderede forældelsesfristerne til 3 måneder efter Ankestyrelsens afgørelse (3. november 2022), og stævning blev udtaget den 23. januar 2023, var kravet heller ikke forældet ved sagens anlæg.



# FED 2025.127V

## **EAL § 11: Genoptagelse.**

Tilkendelse af førtidspension kunne begrunde genoptagelse af trafikskadesag efter EAL § 11, og kravet var først opstået ved tilkendelse af førtidspension og dermed ikke forældet.

2006: A udsat for en trafikulykke. Forsikringselskabet (F) anerkendte ansvaret.

2015 og 2016: AES afgav vejledende udtalelser: EET 50% og VM 8%.

F udbetalte kravene den 30. juni 2016, og sagen blev afsluttet.

26. november 2019: A blev bevilliget førtidspension. Anmodede F om genoptagelse efter EAL § 11.

F afviste, idet de anførte at der var tale om nye og anderledes gener og at sagen var forældet .



# FED 2025.127V

## Landsretten:

AES havde ved deres udtalelser bl.a. lagt vægt på en forudsætning om at A ville kunne arbejde 15-20 timer i et fleksjob.

Denne forudsætning ændredes markant, da det ikke lykkedes A at fastholde en arbejdsmarkedstilknytning.

Generne der førte til førtidspensionen var i vidt omfang de samme gener, som var grundlaget for at F i 2016 udbetalte erhvervsevnetab.

Der var derfor indtruffet **ændrede faktiske omstændigheder**, der kunne begrunde genoptagelse efter EAL § 11.

Kravet på genoptagelse og yderligere erhvervsevnetab opstod først ved tilkendelsen af førtidspension efter i 2019.

Kravet var derfor ikke forældet ved sagsanlæg den 22. september 2021.

# FED 2025.224Ø

## Krav forældet - ikke suspension af forældelsesfrist

19/9 2013: A bidt af hund.

2015: Dom: Forsikringsselskabet skulle anerkende, at erstatningen ikke skulle nedsættes/bortfalde

2017: Diagnosticeret Posttraumatisk belastningsreaktion

5/2 2020: Forsikringsselskabet afviste at udbetale erstatning

5/6 2023: Stævning indgivet med påstand om betaling af kr. 200.000 (VM og EET).

## Spørgsmålet i sagen:

## Var kravet på VM og EET forældet?

# FED 2025.224Ø

10-årig eller 3-årig forældelsesfrist?

FL § 5, stk. 1, nr. 3: 10-årig frist kræver, at fordringens eksistens OG størrelse er fastslået ved dom eller bindende afgørelse.

2015-dommen fastslår kun eksistensen - ikke størrelsen → 3-årig frist fra skadens indtræden.

FL § 3, stk. 2: Suspension hvis ubekendt med "fordringens eksistens". Uden betydning for suspension om ikke kendskab til "fordringens størrelse".

**Hvad var SKL's kendskab til fordringens eksistens 5/6 2020 (3 år før stævning):**

Gentagne gange ved læge efter hundebid

8/11 2017: Speciallægeerklæring: PTSD

Derfor ikke indtil 5/6 2020 ubekendt med at hundebid havde medført psykiske skader

**Krav forældet**

**Tak for i dag.**

**Informationerne i denne præsentation er af generel karakter og er ikke at forveksle med juridisk rådgivning.**  
Anvendelse af præsentationens informationer sker på eget ansvar. Du er velkommen til at kontakte Plesner ved behov for rådgivning.

## KONTAKT

### **Plesner Advokatpartnerselskab**

Amerika Plads 37  
2100 København Ø

+45 33 12 11 33  
plesner@plesner.com

plesner.com  
LinkedIn



**Søren Vagner Nielsen**  
Attorney-at-Law, Partner

+45 29 99 30 36  
+45 36 94 11 81  
svn@plesner.com

**PLESNER**